

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 667/2023
12.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Бате Цветковића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Јеловца, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Бечеју КТ 12/18 КТИ 1/20 од 28.03.2023. године и Основног суда у Бечеју Кппр 39/2023 од 11.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Јеловца, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног јавног тужиоца у Бечеју КТ 12/18 КТИ 1/20 од 28.03.2023. године и Основног суда у Бечеју Кппр 39/2023 од 11.04.2023. године и предмет враћа Основном јавном тужилаштву у Бечеју на поновно одлучивање.

Образложење

Правноснажним решењем Основног јавног тужиоца у Бечеју КТ 12/18 КТИ 1/20 од 28.03.2023. године одобрена је исплата трошкова кривичног поступка против окривљене АА у износу од 163.845,00 динара, који падају на терет буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Бечеју, док је исплата преко одбореног а до траженог износа од 339.720,00 динара одбијена.

Правноснажним решењем Основног суда у Бечеју Кппр 39/2023 од 11.04.2023. године одбијена је жалба браниоца окривљене, поднета против решења Основног јавног тужиоца у Бечеју КТ 12/18 КТИ 1/20 од 28.03.2023. године.

Бранилац окривљене АА - адвокат Иван Јеловац, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, без прецизирања повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, али из образложења захтева произилази да указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези са тарифним бројем 7. Тарифе о наградама и

накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је основан.

Из списка предмета утврђује се да је према окривљеној АА решењем Основног јавног тужиоца у Бечеју Кт 12/18 (Кти 1/20) од 25.06.2021. године обустављена истрага због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. КЗ, јер нема довољно доказа за оптужење и да је заједнички изабрани бранилац окривљене АА и окривљеног ББ, у односу на кога је кривични поступак у току адвокат Иван Јеловац поднео трошковник у односу на окривљену АА у укупном износу од 339.720,00 динара.

Одлучујући о наведеном захтеву, Основни јавни тужилац у Бечеју је побијаним првостепеним решењем, на име награде браниоца за одбрану окривљене АА досудио трошкове у износу од 169.860,00 динара, са образложењем да је тај износ досуђен на име признатих трошкова награде браниоцу за приступ на саслушање окривљене и сведока, на име увида и фотокопирања списка, на име трошкова превоза и доласка у ОЈТ, на име одсуства из канцеларије, те да бранилац има право на износ од 169.860,00 динара на име заступања окривљене АА, док је за преостали износ захтев одбијен. Основни суд у Бечеју је решењем Кппр 39/2023 одбио жалбу браниоца окривљене изјављену против првостепеног решења са образложењем да је ОЈТ у Бечеју правилно утврдио трошкове браниоца окривљене, имајући у виду да је за процесне радње у којима су се испитивали наводи који се односе на оба окривљена, признао износ од 100% износа који је предвиђен адвокатском тарифом, уз увећање од 50%, па је онда тако добијени износ поделио на половину (два осумњичена) и на тај начин добио износ од 75% од износа траженог постављеним трошковником.

Међутим, по оцени Врховног суда, основано бранилац окривљене АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима, погрешном применом Тарифног броја 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и умањењем без основа, за 25% накнаде трошкова поступка окривљене АА, који се односе на награду браниоца за одбрану ове окривљене, повређен кривични закон и учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Поведа закона из члана 441. став 4. ЗКП постоји ако је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио законске одредбе, као и ако је погрешно изрекао или није изрекао одлуку о ослобађању окривљеног од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Када је реч о награди браниоца којег је окривљени сам изабрао и пуномоћјем овластио (члан 75. ЗКП), висина трошкова окривљеног по том основу, сходно одредби члана 23. став 1. Закона о адвокатури, одређује се према тарифи коју доноси Адвокатска комора Србије.

Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/2012) важећом у време доношења побијаних решења, и то тарифним бројем 7., у ставу 1. прописано је да када адвокат брани више окривљених, награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другог и сваког наредног окривљеног, док је ставом 2. прописано да у случају из става 1. овог тарифног броја увећан износ награде се обрачунава у односу на сваку процесну радњу понаособ тако што се награда за одбрану једног окривљеног увећава процентом који одговара броју окривљених које адвокат брани у тренутку када се процесна радња предузима.

Како ниједном одредбом наведене Тарифе, нити другим прописом није предвиђена могућност да награда изабраног браниоца, у случају одбране више окривљених, буде умањена у неком одређеном проценту у зависности од исхода кривичног поступка у односу на појединог окривљеног, по оцени Врховног суда, побијаним решењима, паушалним умањењем награде изабраног браниоца окривљене АА, у односу на коју је решењем Основног јавног тужиоца у Бечеју Кт 12/18 (Кти 1/20) од 25.06.2021. године обустављена истрага због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. КЗ, за које нема основа у одредбама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, на чију примену се позивају нижестепени судови, повређен је закон у смислу одредбе члана 441. став 4. ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, укинуо побијана решења и предмет вратио Основном јавном тужиоцу у Бечеју на поновно одлучивање.

У поновном поступку, орган поступка ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом и, с тим у вези, утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, те донети правилну и закониту одлуку.

Осталим наводима захтева, којима се оспорава начин обрачуна износа започетог сата и висина износа који су досуђени правноснажним решењем суштински се оспоравају чињенични закључци суда, односно указује на погрешно утврђено чињенично стање, и истиче се и повреда члана 262. став 3. ЗКП у вези са чланом 21. став 4. ЗКП, а које повреде не представљају законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због кога окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић